

240 C. G. F. WREDE – J. V. SNELLMAN 19.I 1864, TELEGRAM

HUB, JVS handskriftssamling

Senator Snellman
Helsingfors.

Af 1862 års spanmålsförskotter obetaladt 140 704 Mark 16 penni. Omkring 44 000 får omsättas. Återstoden utsökt. Omsatta beloppet utgör 354 100 Mark. Omsättningen skedde i November och December, hvarefter accepterade vaxlarne återsändes till Banken. 10

Guvernör Wrede.

241 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 19.I 1864

RA, Senatens arkiv

... då Senatorn Snellman yttrade, – att Senatorn för sin del under nuvarande förhållanden, då i följd af de inskränkningar i bränvinstillverkningen, som missvexten påkallat, varans pris betydligt stigit, icke trodde sig kunna föreslå någon lämpligare och mera verksam åtgärd till förekommande af den mer och mer tilltagande införseln af dessa, till större delen förfalskade spritdrycker, än förhöjning af importtullen, hvarföre Senatorn ville underdånigst hemställa, huruvida icke Hans Kejsrerliga Majestät i Nåder kunde finna skäligt tillsvidare fastställa tullsatsen å ifrågavarande dryckesvaror till det af General Tulldirektionen föreslagna belopp och derjemte till Senaten öfverlemna att närmare bestämma tiden, då de nya bestämningarne skola träda i verksamhet. 20 30

242 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 21.I 1864

RA, Senatens arkiv

... dervid Senatorn Snellman afgaf följande utlåtande: – De yttranden i »Åbo Underrättelsers» N:o 1. för innevarande år, som i Hans Excellens Generalguvernörens skrifvelse utmärkas, äro brottsliga både såsom ett otillständigt offentligt bedömande af Hans Majestät Kejsarens regeringshandlingar och politik och såsom förolämpande för det ryska folket och derigenom äfven komprometterande Finlands intressen. 40

Att likväl återtaga privilegierne till tidningens utgifvande vore i min tanke oriktigt. Jag lemnar derhän, att jag icke kan i princip gilla en sådan åtgärd, om hvilken det äfven i närvarande fall vore osäkert, huruvida den kan träffa författaren, ehuru den skulle beröfva utgifvarene deras välfångna egendom. Men jag anser, att, då Hans Majestät genom en presslags framläggande för Ständerna förklarar sin Nådiga vilja vara, att upphäfva censur och indragningsmakt och att öfverlemna pressförseelsers bestraffande endast åt lag och laga domstol, det icke vore med dessa, Hans Majestäts upphöjda afsigter förenligt, att 50